

РЕШЕНИЕ

№ 6631

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9479** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационна жалба на СДВР - ОПП срещу Решение, постановено по н.а.х.д.№ 6668/2011 година по описа на СРС, НО, 95 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 4781/08.02.2010 година, издадено от началника отдел "ПП" при СДВР, с което са наложени на М. П. Г. три глоби, както следва: по чл. 183, ал.3, т.2 от ЗДвП – в размер на 30лв., по чл. 185 от ЗДвП – в размер на 10лв. и по чл. 178, ал.1, т.2 от ЗДвП - в размер на 100 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че нарушението е недоказано само въз основа на твърденията на разпитания в съдебно заседание актосъставител, че не си спомня конкретния случай. Навеждат се доводи, че съдът не е изпълнил задължението си за всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, поради което не е разкрил обективната истина. Моли АССГ да постанови решение, с което да отметни решението на СРС и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касация- СДВР - ОПП, не изпраща представител в съдебното заседание, но представя писмена защита, в която моли да бъде оставено в сила първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, Административен съд- София град, XIV-ти касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е частично основателна.

Пред първоинстанционния съд е установено, че на 19.01.2010г. около 11,05ч. служители на ОПП – СДВР репатрирали лек автомобил марка „Ш.“ с ДК [рег.номер на МПС] , паркиран на тротоари на [улица]срещу № 140. Същият ден на паркинга за репатрирани автомобили се явил М. П. Г., на който бил съставен АУАН за нарушения на чл. 94, ал.3, чл. 146, ал.1 и чл. 157, ал.6 от ЗДвП. В АУАН е посочено, че автомобилът е собственост на „К. Г. Б.“ и е регистриран като товарен, но е оборудват със седалки 4+1 места. Впоследствие на 08.02.2010г. е издадено и процесното наказателно постановление.

При разглеждането на касационната жалба съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК и при извършената служебната проверка по ал.2 на същата разпоредба, Административен съд – София град намира, че атакуваното съдебно решение е частично недопустимо. При правилно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд се е произнесъл по искане, с което не е бил сезиран.

Видно от жалба от 08.03.2011г. на М. П. Г., по която е образувано НАХД № 6668/11г., е, че със същата се обжалва НП № 4781 от 08.02.2010 г. на началника на ОПП при СДВР, с което на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 100лв. на основание чл. 178, ал.1, т.2, предл.2 от ЗДвП. Описва се само нарушението по чл. 146, ал.1 от ЗДвП, така, както е описано в НП. Излагат се доводи срещу НП само в частта относно това нарушение.

След като НП не е било оспорено в частта относно наложени глоби по чл. 183, ал.3, т.2 от ЗДвП – в размер на 30лв. и по чл. 185 от ЗДвП – в размер на 10лв., то същото в тази част е влязло в сила. Поради това съдът в тази част е осъществил недопустим контрол в съдебното производство, респ. не е била налице процесуалната предпоставка, пораждаща правомощието на въззивния съд да се произнесе по тази част от НП. Предвид изложеното в тази част съдебното решение следва да бъде обезсилено.

По отношение оспорената част от НП за налагане на административно наказание глоба по чл. 178, ал.1, т.2, пр.2 от ЗДвП, настоящият състав споделя правният извод на СРС, че не е изяснено авторството на нарушението. Актосъставителят е установил 4+1 места за сядане, при условие че автомобилът е регистриран като товарен. Предвид изложеното настоящият състав приема, че е извършено нарушение на чл. 146, ал.1 от ЗДвП като е изменена конструкцията на автомобила не по надлежния ред.

Не може да бъде споделен обаче изводът на административно-наказващия орган, че това деяние може да бъде вменено във вина на санкционираното лице. Съгласно чл. 178, ал.1, т.2 от ЗДвП се наказва с глоба този, който, без да спазва установения ред, изменя конструкцията на моторно превозно средство. Установено по безспорен начин е, че жалбоподателят не е собственик на автомобила. Същият не е могъл да знае, нито пък е бил длъжен да предполага, че конструкцията на автомобила не е изменена по установения ред. В производството по никакъв начин не се доказва, че жалбоподателят е извършил това изменение, нито, че е знаел, че не е извършено по

установения ред.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение в частта, с която е отменено НП, с което е наложена глоба на М. Г. по чл. 178, ал.1, т.2, пр.2 от ЗДвП следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II и ал.3 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XIV касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение без номер и дата на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по Н. дело № 6668/2011 г. в частта, в която е отменено наказателно постановление № 4781/08.02.2010г., с което на М. П. Г. са наложени глоби по чл. 183, ал.3, т.2 от ЗДвП в размер на 30лв. и по чл. 185 от ЗДвП – в размер на 10лв.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по оспорването на Наказателно постановление № 4781/08.02.2010г., на началник отдел „Пътна полиция” при СДВР в частта, с която на М. П. Г. са наложени глоби по чл. 183, ал.3, т.2 от ЗДвП в размер на 30лв. и по чл. 185 от ЗДвП – в размер на 10лв.

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 6668 от 2011 г. решение на Софийски районен съд, НО, 95 състав в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.